

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

תיק בד"מ מס' 12/19

בפני חברי ביה"ד:

עו"ד עימאד ח'מאיסי, אב"ד

עו"ד עמרם חיימי, חב"ד

עו"ד מנהל ח'ורי, חב"ד

הקובלת**ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בישראל****מחוז צפון**

ע"י ב"כ עו"ד שאדי ג'ברין, פרקליט אתיקה

נ ג ד**הנקבל****יוסי נקר, עו"ד**

(רישיון מס' 28529)

גזר - דין**עו"ד מנהל ח'ורי - חב"ד**

בהכרעת הדין שניתנה בתיק זה, הורשע הנקבל, ברוב דעות של מותב זה, ביחס להתבטאויות "אומנית הטיוח" ו"חצופה" שהופנו כלפי עובדת לשכת הרווחה בעיריית ירושלים, וזאת בעבירות של מעשים הפוגעים בכבוד המקצוע (סעיף 53 ו 161) לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א- (1961) ובעבירה של התנהגות שאיננה הולמת את המקצוע (לפי סעיף 61(3) לחוק).

בהתאם להחלטת מותב זה הגישו הצדדים את טיעוניהם לענין העונש. לשיטת הקובלת הואיל והנקבל הורשע בעבר בכמה מקרים, שחלקם קשור להתבטאויות – כפי שעולה מדף הרשעות קודמות שצירפה - הרי שהלקח לא נלמד ולכן צריך להחמיר בענישה. הקובלת ביקשה להטיל על הנקבל עונש של השעיה בפועל לתקופה של 9 חודשים לצד השעיה על תנאי, קנס והוצאות.

בטיעונו לעונש וגזר הדין חזר הנקבל על טיעונו – שחלקם ידועים ושייכים לשלב הכרעת הדין (ולא כאן) – לפיהם אמירותיו חוסות תחת חופש הביטוי, פקידת הסעד אחראית לפגיעה בקטינה אותה הוא ייצג, וכי רשויות הקבלה לא עשו בדיקה מעמיקה לפני הגשת הקובלנה. הנקבל ביקש להסתפק בעונש אזהרה בלבד גם מהסיבה שהוא זוכה מחלק מעובדות הקובלנה.

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

בטרם אגזור את דינו של הנקבל אני מבקש להדגיש, בקצרה, כמה עקרונות שימשו לי אבני דרך בקביעת סוג, מידת ודרגת הענישה במקרה זה (ואולי גם בכלל):

א. הענישה צריכה להיות מידתית לסוג העבירה ומכלול הנסיבות שלה.
ב. על הענישה להוות נקודת איזון ראויה המתחשבת בסוג העבירה ומידת חומרתה, הנסיבות בהן נעברה העבירה, הרקע שלה וכן עברו של הנקבל.
ג. כמו כל מלאכה שיפוטית אחרת, גם כאן בית הדין נדרש לאזן בין אינטרסים מתנגשים – במיוחד בכל הקשור לדרישה של הטלת עונש השעיה בפועל – כאשר במקרה זה, מחד ניצבים האינטרס/עקרון הענישה שנועדה להשיג שלוש מטרות בעיקר: א. ענישה ב. הרתעה ג. העברת מסר של מה מותר ומה אסור לעורכי דין המשתייכים לגילדה מכובדת וחשובה; ומאידך גיסא, יש לתת משקל ראוי לחופש העיסוק שהיא זכות חוקתית המעוגנת בחוק יסוד.

אני מבקש להרחיב לענין הצורך והמידתיות בהטלת עונש השעיה בפועל בעבירות שעניינן "התבטאויות לא הולמות" של עורכי דין, ולהעיר מספר דברים לענין זה. הערות אלה יפות ושימויות בעיניי למקרים כלליים, וגם, אד-הוק, למקרה בו עסקינן:

א. כענין של מדיניות שיפוטית, וכבדרך כלל, מן הראוי לא להטיל עונשי השעיה בפועל על התבטאויות. מן הראוי לשמור את סף הענישה העליון במדרג הענישה (השעיה בפועל) לעבירות השייכות למדרג העליון שבעבירות האתיות. אני מיד אסייג את עצמי ואומר שכל מקרה ייבחן לגופו, לפי נסיבותיו, וכי יתכנו מקרים של ביטויים קיצוניים בנסיבות מיוחדות שמצדיקים הטלת עונש שכזה בגינן.

ב. מן הראוי להתחשב ברקע לאמירות, הנסיבות שקדמו לאמירה ועד כמה הם יכולים "להסביר" אותה, מנקודת המבט של הנקבל (הוא האדם העומד למשפט). אחדד את כוונתי: שונה דין אמירה שהגיעה משום מקום FROM NO WHERE כהתרסה, לעג, מבלי שקדם לה נסיבות מיוחדות, מדין אמירה שנאמרה על רקע נסיבות שנתפסו כקיצוניות, דוחקות והכרחיות בעיני הנקבל (מבלי לתת לגיטימציה לאמירה כמובן). בהכרעת הדין, הבעתי עמדה שאני לא מטיל ספק בהלך הרוח והמחשבה של הנקבל שביקש "לזעוק את זעקתו" – אם כי בצורה לא הולמת ולא ראויה. נסיבות מותה של אותה נערה היוו, מבחינתו, "טריגר" לאמירות קשות (ולא הולמות), בשונה מאמירות ללא רקע שנועדו לעשות פרובוקציה או להשפיל, הא ותו לא. וכאן אני מוצא לנכון לאבחן בין שלב ההכרעה לבין שלב גזר הדין: בשלב ההכרעה הרקע והנסיבות לאמירות מהוות פחות משקל בדרך להכרעה משום שעו"ד נדרש לגלות איפוק ולהביע ביקורת בצורה הולמת, ראויה ולא משתלחת גם בנסיבות הנתפשות קשות בעיניו. המבחן בשלב זה הוא אחר. שונה המצב והמבחן בשלב הטלת הענישה/גזר הדין כאשר הנסיבות שקדמו לביטוי יכולות להוות "הסבר מקל" שבית הדין יכול להתחשב בו ברירת סוג ודרגת הענישה. אין בהתחשבות זו כדי לתת לגיטימציה כלשהי לביטוי, שכן אנחנו נמצאים בשלב אחר.

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

- 1 ומן הכלל אל הפרט, לדעתי הנקבל חצה קו אדום בהתבטאויות שיוחסו לו והוכחו במקרה זה.
2 הדברים חמורים פי שבעתיים נוכח עברו האתי שכלל הרשעה באמירות והתבטאויות לא
3 הולמות. הטלת עונש השעיה בפועל במקרה שלפנינו היתה יכולה להיחשב "סבירה" בנסיבות
4 הענין. יחד עם זאת, ובהתחשב באבני הדרך שהתוויתי לעיל, ובפגיעה הוודאית הצפויה בחופש
5 העיסוק, אני סבור שאין להטיל עונש השעיה בפועל. וכאן חשוב להבהיר: "ענישה סבירה" היא
6 נקודת ציון שיכולה להימצא על ציר/מדרג הנמדד בין שני קטבים, כאשר בקוטב האחד נמצא
7 מדרג הענישה המקל ביותר ובקוטב האחר נמצא סף הענישה הקשה ביותר (כולל השעיה). כל
8 בחירה בדרגת ענישה הנמצאת על ציר זה עשויה להיות "סבירה". אמנם תנאי הכרחי בבחירת
9 הענישה היותה "סבירה" בנסיבות הענין, אך אין זה תנאי מספיק. על בית הדין לחתור לענישה
10 מידתית והולמת וזה מה שיוצר דפרנצציה בין דרגות הענישה השונות על "ציר הסבירות".
11 במקרה בו עסקינן גם ענישה המטילה עונש השעיה בפועל יכולה להימצא על ציר הסבירות, אלא
12 נוכח מה שאמרתי, לדעתי, היא לא עומדת במבחן המידתיות.
13
14 בנסיבות הענין, הואיל והחלטתי לא להטיל עונש השעיה בפועל, אני סבור שמן הראוי להחמיר
15 בענישה בסעיפים אחרים בשם האיזון.
16
17 המסקנה העולה, נוכח היסטוריית ההרשעות של הנקבל ובהתחשב בנסיבות ועובדות התיק הנוכחי
18 שהוכחו לפנינו, היא כי הלקח לא נלמד, למצער. נראה כי הנקבל עדין לא הפנים את הצורך וההכרח
19 כי יזהר בלשונו בעת הצורך, יטיל ביקורת בצורה ראויה ומאופקת ויתבטא באופן הולם. תחת זאת
20 הוא מרבה להשמיץ, לתקוף ולהתבטא בצורה שאינה ראויה.
21
22 באחד המקרים בהם הורשע הנקבל (ד"מ 34/16) הוטל עליו עונש השעיה בפועל למשך שלושה
23 חודשים בגין התבטאות שייחסה למערכת הרווחה "שחיתות". הנקבל הגיע בגלגול רביעי לבית
24 המשפט העליון (בר"ש 7964/19) בערעור על פסק הדין וכל ניסיונותיו לשנותו עלו חרס. נתון זה לא
25 נעלם מעיני, יחד עם זאת, מן הראוי לאבחן את מדרג הענישה במקרה זה ביחס למקרה בו עסקינן:
26
27 א. ההשעיה בפועל שם הוטלה על ידי הערכאה הנמוכה ביותר, בית הדין המשמעתי של המחוז.
28 אמנם היא אושרה בידי ערכאות גבוהות יותר בגדר אותם ערעורים שהוגשו, אך "אישור" זה
29 נעשה בדרך של אי התערבות (מטעמי סבירות, אי התערבות ערכאות הערעור, בד"כ,
30 בקביעות של ערכאות נמוכות יתר וכו') ולא ע"י הטלה פוזיטיבית.
31 ב. שם דובר על התבטאות שלא קדמו לה נסיבות קיצוניות סמוכות (לתפישתו של הנקבל) –
32 בהבדל מהמקרה הנוכחי.
33 על סמך כל מה שקדם, ואם דעתי תישמע, הרי שאני מטיל על הנקבל את העונשים הבאים:
34 א. אזהרה.
35 ב. עונש השעיה על תנאי למשך 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנקבל לא יעבור
36 עבירה אתית כלשהי הקשורה בהתבטאויות ו/או המנויה בכתב הקובלנה המתוקן.

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

- 1 ג. קנס בסכום 4,000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים שווים ועוקבים של 800 ₪ כ"א (החל מיום
2 15/3/2021) ללשכת עורכי הדין מחוז צפון.
3 ד. הוצאת בסך 2,500 ₪ ללשכת עורכי הדין שישולמו ב 5 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים
4 החל מ 15/3/2021.

מנה"ל ח'ורי, עו"ד

חב"ד

10

עו"ד עימאד ח'מאסי - אב"ד

אני מסכים.

11
12
13
14 בהחלטתנו מיום 19.1.21 הפנינו את תשומת ליבם של הצדדים לגזר דין שניתן נגד הנקבל ביום
15 22.11.18 בתיק בד"מ 16/34, ואשר נזכר בסיכומי הקובלת, ולפיו הושת על הנקבל עונש השעייה על
16 תנאי למשך 12 חודשים כאשר תקופת התנאי נקבעה לשלוש שנים, וביקשנו מהצדדים להשלים
17 טיעונים בשאלת הפעלת העונש המותנה. הקובלת הגישה טיעונים משלימים בהם ציינה כי העבירות
18 בהן הורשע הנקבל בתיק שלפנינו בוצעו לפני תחילת תקופת התנאי, קרי לפני תאריך 22.11.18,
19 ולפיכך התנאי לא התקיים. הנקבל לא הגיש טיעונים אף שהמועד שנקבע לכך חלף.
20 לאור האמור בהודעת הקובלת, אכן התנאי לא התקיים משנתברר כי העבירות שהורשע בהן נעברו
21 ע"י הנקבל לפני תחילת תקופת התנאי לפי גזר הדין בתיק בד"מ 16/34 הנ"ל, ומשכך העונש המותנה
22 אינו בר הפעלה.

עימאד ח'מאסי, עו"ד

אב"ד

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

עו"ד עמרם חיימי - חב"ד

אני מסכים.

עמרם חיימי, עו"ד

חב"ד

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

- 1 ג. קנס בשכום 4,000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים שווים ועוקבים של 800 ₪ כ"א (החל מיום
- 2 15/3/2021) לטובת עורכי הדין מחוז צפון.
- 3 ד. הוצאת בטח 2,500 ₪ לטובת עורכי הדין שישולמו ב 5 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים
- 4 החל מ 15/3/2021.

5
6
7 מנהל חינוך, ע"ד
8 חב"ד
9

ע"ד עימאד ח'מאסי - אב"ד

אני מסכים.

10 בהחלטתנו מיום 19.1.21 הפנינו את תשומת ליבם של הצדדים לגור דין שניתן נגד הנקבל ביום
11 22.11.18 בתיק בד"מ 16/34, ואשר נוכר בסיכומי הקובלת, ולפיו הושת על הנקבל עונש השעייה על
12 תנאי למשך 12 חודשים כאשר תקופת התנאי נקבעה לשלוש שנים, וביקשנו מהצדדים להשלים
13 טיעונים בשאלת הפעלת העונש המותנה. הקובלת הגישה טיעונים משלימים בהם ציינה כי העבירות
14 בהן הורשע הנקבל בתיק שלפנינו בוצעו לפני תחילת תקופת הונאי, קרי לפני תאריך 22.11.18,
15 ולפיכך התנאי לא התקיים. הנקבל לא הגיש טיעונים אף שהמועד שנקבע לכך חלף.
16 לאור האמור בהודעת הקובלת, אכן התנאי לא התקיים משנתברר כי העבירות שהורשע בהן נעברו
17 ע"י הנקבל לפני תחילת תקופת התנאי לפי גזר הדין בתיק בד"מ 16/34 הנ"ל, ומשכך העונש המותנה
18 אינו בר הפעלה.

19
20
21
22
23
24
25 עימאד ח'מאסי, ע"ד
26 אב"ד

ע"ד עמרם חיימי - חב"ד

אני מסכים.

27
28
29
30
31
32
33
34
35 עמרם חיימי, ע"ד
36 חב"ד

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

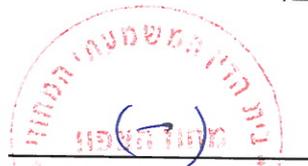
סוף דבר :

נוכח כל האמור לעיל, אנו גוזרים את דינו של הנקבל ומטילים עליו את העונשים הבאים:

- א. אזהרה.
- ב. עונש השעיה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנקבל לא יעבור, בתקופה של 3 שנים מהיום, עבירות בדבר מעשים הפוגעים בכבוד המקצוע עריכת הדין על פי סעיפים 53 ו-61 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, ובדבר התנהגות שאיננה הולמת את המקצוע עריכת הדין על פי סעיף 61(3) לחוק.
- ג. קנס בסכום 4,000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים שווים ועוקבים של 800 ₪ כ"א (החל מיום 15/3/2021) ללשכת עורכי הדין מחוז צפון.
- ד. הוצאת בסך 2,500 ₪ ללשכת עורכי הדין שישולמו ב 5 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים החל מ 15/3/2021.

ניתן היום, 23/2/2021, בהעדר הצדדים.

מנהל ח'ורי, עו"ד
חבר בית הדין

עימאד ח'מאסי, עו"ד
אב בית הדין

עמרם חינמי, עו"ד
חבר בית הדין

מחוז הצפון

בית הדין המשמעתי המחוזי - מחוז הצפון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

סוף דבר:

נזכר כל האמור לעיל, אנו גוזרים את דינו של הנקבל ומטילים עליו את העונשים הבאים:

א. אזרה

ב. עונש השעיה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנקבל לא יעבור, בתקופה של 3 שנים מהיום, עבירות בדבר מעשים המוגעים בכבוד המקצוע עריכת הדין על פי סעיפים 53 ו-61 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, ובדבר התנהגות שאיננה הולמת את המקצוע עריכת הדין על פי סעיף (3)61 לחוק.

ג. קנס בסכום 4,000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים שווים ועוקבים של 800 ₪ כ"א (החל מיום 15/3/2021) ללשכת עורכי הדין מחוז צפון.

ד. הוצאת בסך 2,500 ₪ ללשכת עורכי הדין שישולמו ב 5 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים החל מ 15/3/2021.

ניתן היום, 23/2/2021, בהעדר הצדדים.

מנחל ח'ורי, עו"ד
חבר בית הדין

עימנו ח'מאסי, עו"ד
אב בית הדין

עמרם חיימל, עו"ד
חבר בית הדין

